

U z n e s e n i e

V trestnej veci obvineného a spol. pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 12/18/1000, na základe návrhu obvineného podaného podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, som podľa § 363 ods. 1, ods. 2, § 366 ods. 1, ods. 2 a § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku takto

r o z h o d o l:

Právoplatným uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 29.03.2021 sp. zn. VII/2 Gv 12/18/1000-161, v časti týkajúcej sa obv.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 206 ods. 1 Trestného poriadku, a v ustanoveniach § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, **v neprospech obv.**

Právoplatné uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 29.03.2021 sp. zn. VII/2 Gv 12/18/1000-161 **sa zrušuje v časti** týkajúcej sa obv.

Zrušuje sa aj chybné konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vrátane uznesenia vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava z 30.11.2020 sp. zn. PPZ-8/NKA-BA4-2019, **v časti**, ktorou podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku

vzniesol obvinenie pre prečin (správne zločin)
podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona.

Vyšetrovateľovi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava **sa prikazuje**, aby o veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) uznesením z 30.11.2020 sp. zn. PPZ-8/NKA-BA4-2019 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie pre prečin (správne zločin) podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

„presne nezisteného dňa v roku 2017 odovzdali obvinení
a prostredníctvom a
riaditeľovi národnej jednotky finančnej polície NAKA PPZ
platok vo výške po 50.000,- € za každého obvineného za to, že
z titulu svojej funkcie zabezpečí, aby v prípade vyšetrovania
vedeného finančnou políciou v súvislosti s neoprávneným uplatňovaním nadmerných
odpočtov DPH spoločností obchodujúcich s minerálnymi olejmi, v ktorých boli
konatelia, neboli obvinené osoby zadržané, vzaté do
väzby, aby nebol urobený akýkoľvek násilný zásah polície voči obvineným osobám a
aby ďalšie vyšetrovanie danej veci bolo vedené takým spôsobom, aby negatívny
dopad na obvinené osoby v predmetnej trestnej veci bol minimalizovaný.“

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor ÚŠP“) nadväzujúcim uznesením z 29.03.2021 sp. zn. VII/2 Gv 12/18/1000-161 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú sťažnosť obv. (ďalej aj „obvinený“).

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bol dňa 14.06.2021 doručený návrh obhajcu Mgr. Martina Lieskovského z 09.06.2021 podaný v mene obv. na postup podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku.

Návrh bol podaný oprávnenou osobou a v lehote troch mesiacov od právoplatnosti napadnutých uznesení stanovenej § 364 ods. 1 Trestného poriadku.

Obv. návrhom namieta porušenie zákona pri vydaní napadnutých rozhodnutí.

Uvádza, že v uznesení o vznesení obvinenia je nesúladi medzi označením trestného činu ako prečinu, pretože podľa použitej právnej kvalifikácie ide o zločin.

Zo skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva, že zo strany obvinených a mal byť poskytnutý úplatok spolu vo výške spolu 100.000,- €, pričom uvedený rozsah činu nezodpovedá právnej kvalifikácii skutku podľa odseku 3 §-u 333 Trestného zákona, pretože veľký rozsah v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona predstavuje suma najmenej 133.000,- €.

Obvinený tiež vytýka, že odôvodnenie uznesenia o vznesení obvinenia nezodpovedá podmienkam stanoveným § 176 ods. 2 Trestného poriadku. V odôvodnení absentujú skutočnosti, ktoré sa považujú za preukázané, úvahy, ktorými sa vyšetrovateľ PZ riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov osobitne o právnom posúdení skutku aj podľa § 333 ods. 3 Trestného zákona.

Napriek tomu, že skutočnosti uvedené vyššie obvinený namieta už v podanej sťažnosti, prokurátor ÚŠP sa nimi žiadnym spôsobom nezaoberal.

„Nadkvalifikácia“ skutku bola vykonaná len pre účely konania o väzbe - na zosilnenie existencie dôvodov väzby.

Keďže o návrhu na vzatie do väzby bolo rozhodnuté v priebehu decembra 2020, považuje naďalej udržiavanú nezákonnú právnu kvalifikáciu skutku bez zákonného odôvodnenia za porušenie zákona.

Z hľadiska skutkového obvinený namieta, že ako to uviedol aj v sťažnosti, odovzdanie úplatku vo výške 100.000,- € bolo dôsledkom vydierania, nešlo o dobrovoľné konanie, pretože žiadosť o úplatok dali štátni funkcionári, ktorí sú svedkami v tejto trestnej veci, pričom ich výpovede sú rozporné. Prokurátor ÚŠP sa s týmito námietkami vôbec nevysporiadal.

Napokon obvinený namieta, že v konaní bolo preukázané, že o odovzdaní peňazí sa dozvedel až po jeho reálnom odovzdaní, čo prokurátor ÚŠP nesprávne vyhodnotil.

Podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktorému predchádzalo, bol porušený zákon.

Podľa § 366 ods. 1 Trestného poriadku ak generálny prokurátor zistí, že zákon bol porušený, vysloví uznesením, že napadnutým rozhodnutím alebo jeho časťou, alebo v konaní, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon v prospech alebo v neprospech obvineného.

Podľa § 366 ods. 2 Trestného poriadku ak bol zákon porušený, generálny prokurátor súčasne s výrokom podľa odseku 1 zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, prípadne aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo. Ak je nezákonný len niektorý výrok rozhodnutia a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší len tento výrok. Zruší aj ďalšie rozhodnutia policajta a prokurátora, ktoré na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo jeho časti generálny prokurátor prikáže orgánu, o ktorého rozhodnutie spravidla ide, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministrovi spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením, je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania.

Podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona zločinu podplácania sa dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, ak spácha čin uvedený v odseku 1 voči verejnému činiteľovi, vo veľkom rozsahu.

Týmito ustanoveniami Trestného poriadku a Trestného zákona sa vyšetrovateľ PZ a prokurátor ÚŠP v predmetnej trestnej veci dôsledne neriadili.

Objektom trestného činu podplácania je záujem spoločnosti na riadnom, nestrannom a zákonnom obstarávaní vecí všeobecného záujmu, teda ochrana čistoty verejného života. Ide o realizáciu článku 7 a 8 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (prijatého Radou Európy v Štrasburgu 27. januára 1999), ku ktorému Slovenská republika pristúpila (pozri oznámenie č. 375/2002 Z. z.).

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v ponúknutí, poskytnutí alebo sľúbení úplatku inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Podľa § 128 ods. 1 Trestného zákona verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona

vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky. Ak ide o trestný čin prijatia a poskytnutia nenáležitej výhody podľa § 336c a § 336d, verejným činiteľom je aj osoba, ktorá má z titulu svojho postavenia alebo funkcie právo rozhodovať alebo sa podieľa na rozhodovaní o nakladaní s majetkom, majetkovými právami a finančnými prostriedkami, hospodárenie s ktorými podlieha kontrole Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Podľa § 15 ods. 1 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchateľ

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Záver o zavinení páchateľa sa musí vždy preukázať výsledkami dokazovania a musí z nich logicky vyplývať.

Z doterajšieho dokazovania vyplýva, že konaním obv. _____
nedošlo k naplneniu všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podplácania.

Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obv. _____ je trestne stíhaný (spoločne s obv. _____) i) za to, že v roku 2017 odovzdali obaja obvinení prostredníctvom _____ a _____ riaditeľovi národnej jednotky finančnej polície NAKA PPZ _____ úplatok vo výške po 50.000,- € za každého z nich, aby v prípade vyšetrovania daňovej trestnej činnosti spoločností oboch obvinených neboli zadržaní, vzatí do väzby, aby nebol urobený akýkoľvek násilný zásah polície voči nim a aby ďalšie vyšetrovanie danej veci bolo vedené takým spôsobom, aby negatívny dopad na obvinených bol minimalizovaný.

Vyšetrovateľ PZ a prokurátor ÚŠP na základe vykonaného dokazovania vyvodili záver, že obv. _____ spoločne s _____ v súvislosti s ich iným trestným stíhaním poskytli ako úplatok spolu 100.000,- €, ktorý následne so zvyšnou časťou úplatku (aj za obvinené osoby _____), bol odovzdaný riaditeľovi Národnej jednotky finančnej polície Ing.

za to, že zo strany polície nebudú voči nim použité štátnomocenské zákroky v podobe zadržania, vzatia do väzby, a trestné konanie sa podarí eliminovať.

Z výpovede _____ vyplýva, že po vznesení obvinenia v roku 2017 sa stretol s _____ (spoluobvineným pre daňovú trestnú

činnosť), ktorý mu povedal o ponuke z obdobia ešte pred vznesení obvinenia, že ak nebude platiť, bude zle.

Po vznesení obvinenia sa mal znovu stretnúť s

, ktorý mu opäť povedal, že ak nezaplatia, pôjdu do väzby.

Keďže sa obával väzby, tak zaplatil sumu 100.000,- € (po 50.000,- € za každého). uviedol, že on žiadnym spôsobom neprispel na tento úplatok, nevedel o tom a o úplatku sa dozvedel až po jeho odovzdaní obv.

potvrdil výpoveď obv. v tom smere, že o odovzdaní peňazí obv. nevedel.

Z jeho výpovede vyplýva, že obv. o tom dozvedel až keď boli peniaze odovzdané, pričom sa veľmi hneval.

Obv. tiež uviedol, že sa bál svojho zadržania, preto tie peniaze v sume 100.000,- € dal osobne a to aj za obv.

Z výpovede **svedka** /plývajú okolnosti odovzdania úplatku, pričom z jeho vyjadrenia je zrejmé, že malo ísť o úplatok za osoby a , od každého po 50.000,- €, čo sa aj udialo.

Neuviedol však, či sa na poskytnutí úplatku osobne podieľal aj obv.

Ako je to zrejmé z výpovede tohto svedka ohľadne poskytnutia úplatku, osobne bol v kontakte len s obv. a

Skutočnosť, či sa na poskytnutí úplatku osobne podieľal aj obv.

, nevyplýva ani z výpovede **svedka**

Tento svedok opísal vo svojej výpovedi komunikáciu s

na jeseň roku 2017, kedy bola pripravovaná akcia polície pre daňovú trestnú činnosť voči osobám obv.

ktorým aj reálne bolo uznesením vyšetrovateľa PZ z 21.09.2017 vznesené obvinenie pre daňové podvody súvisiace s obchodovaním s PHM. Svedok tiež uviedol, že po dohode s bola dohodnutá suma 50.000,- € od každého s tým, že obvinené osoby nebudú zadržané ani nepôjdu do väzby. Následne bola odovzdaná suma vo výške 200.000,- €, ktorá bola poskytnutá za 4 osoby.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obv. odovzdal

sumu 100.000,- € (aj za obv.

a obv. nu odovzdal sumu 100.000,- € (aj za obv.).

Svedkovia a zhodne vo svojich výpovediach opísali, ako na parkovisku pri reštaurácii Towers podal Makóvi športovú tašku a povedal, že je tam 200.000,- €.

... následne kontaktoval ... , ktorému potom tašku odovzdal.

Pre vznesenie obvinenia nestačí, aby zistené skutočnosti nasvedčovali záveru, že bol spáchaný trestný čin, ale je potrebné, aby bol odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba.

K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou stačí vyšší stupeň pravdepodobnosti, ktorý však musí byť konkrétne zistenými skutočnosťami dostatočne odôvodnený. Nestačí všeobecné podozrenie o trestnej činnosti, ktoré nie je konkrétne podložené.

Za dôkaznej situácie analyzovanej vyššie, vznesenie obvinenia ... i bolo predčasné, pretože u obv. ... absentovala a absentuje subjektívna stránka trestného činu.

Súčasne je potrebné súhlasiť s argumentáciou obv. ... o nesprávnom pomenovaní trestného činu ako prečinu, pretože nezodpovedá použitej právnej kvalifikácii skutku aj podľa § 333 ods. 3 Trestného zákona, a súčasne aj o rozpore medzi vyšetrovateľom PZ ustálenou výškou poskytnutého úplatku v sume 100.000,- € a použitou právnou kvalifikáciou skutku aj podľa § 333 ods. 3 Trestného zákona, pri ktorej zákon vyžaduje rozsah činu najmenej vo výške 133.000,- €.

S poukazom na uvedené skutočnosti bolo potrebné vysloviť, že právoplatným uznesením prokurátora ÚŠP z 29.03.2021 sp. zn. VII/2 Gv 12/18/1000-161 a konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v časti týkajúcej sa obv. ... bol porušený zákon spôsobom a v rozsahu uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Podľa § 367 ods. 3 Trestného poriadku orgán, ktorému vec bola prikázaná, je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie generálny prokurátor nariadil, a je viazaný jeho právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil, okrem ak sa zmenili skutkové alebo právne okolnosti, z ktorých právny názor generálneho prokurátora vychádzal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.
(§ 363 ods. 3 Trestného poriadku)

m. J. Žilinka
Dr. h. c. JUDr. Maroš Žilinka, PhD.
generálny prokurátor Slovenskej republiky